

Maling af ansigter

Af Peter Thrane

At male figurer er faktisk svært. Men især at male figurens ansigter er meget vanskeligt og måske er det en af de væsentligste grunde til at mange dels ikke rigtig kommer igang og ikke tør vise de færdige resultater frem.

Når jeg ser på nogle af mine første figurer, kan jeg heldigvis se at der er sket en udvikling frem til de senest malede. Derfor vil jeg i det følgende prøve at beskrive hvordan jeg idag maler ansigterne på mine figurer.



Efter at have filet støbebrater m.m. væk - samlet figuren og grundet med hvid maling, bemaler jeg figurens ansigter på følgende måde:

1. Hele ansigtsområdet males med hudfarve.
2. Øjenpartierne males hvide.
3. Med en meget spids pensel males pupiller samt en sort streg over pupil til markering af øjenvipper (øjenvipperne ses kraftigst ved øjnenes yderside). Da det kan være vanskeligt at male øjenvippestregen så tynd som den bør være så sørg for at stregens overskydende tykkelse ligger uden for det hvide øjenområde.
4. Hudfarve blandes med mørkebrun og alle ansigtsområder som ligger i skygge males med denne farve (i denne fase kan øjenvippestregen gøres tyndere). Skyggemarkeringen må heller overdrives end være for beskeden.
Mal også hår og skægpartier med i denne farve.
Det skal nu besluttes endeligt om figuren skal have et kraftigt eller slankt ansigt. Det er nemlig muligt i de følgende faser at manipulere med ansigtsformen, ligesom når en skuespiller sminker sig.
Desuden skal man gøre sig klart fra hvilken side lyset skal komme. Forestiller man sig figuren opholde sig uden for i dagslys kommer lyset selvfølgelig fra oven, men står figuren ved f.eks. et bål kommer den kraftigste lyspåvirkning fra bålet - altså nedefra.
Ved opstillinger med flere figurer kan det også have betydning at lysretningen bliver fastlagt på et tidligt tidspunkt.
5. Hudfarve blandes med en lille smule mørkebrunt. Der males med denne farve fra de belyste ansigtsområder og ned mod ansigtsområderne der ligger i skygge.
Man kan eventuelt fortynde malingen så disse nye overgange bliver mere diffuse.
6. Ovenstående proces gentages, men denne gang med ren hudfarve.
Synes man f.eks. figuren skal have røde kinder eller rød næse kan der på disse områder males med hudfarve iblandt en lille smule rødt. - Dette kan med fordel gøres mens den øvrige hudmaling er våd.
7. De mest belyste ansigtspartier kan nu males med hudfarve iblandt hvidt.
For en figur som er tænkt opholdende sig i dagslys vil disse partier typisk være: overkant næse, øverste del af kinder (lige

under øjenpartiet) overkant øvre og overkant hagefremspring.

8. Til slut males hår, øjenbryn og eventuelt skæg.
Start altid her med en meget mørk farve og mal så de synlige oversider med en lysere.

Hvad angår dette her med at kunne male gode ansigter på figurene, er det jo nok som med silhuetklipperen i Tivoli, karikatur- og portrættegnere, ... øvelse giver den store sikkerhed.

God fornøjelse

Peter Thrane

